

«Κύριε Πρόεδρε, επειδή πιθανῶς λόγω τοῦ ἀντεκδικινοῦντος εἰς τὴν υγείαν μου καιροῦ νὰ μὴ δυνηθῶ νὰ ἔλθω, ἐπιθυμῶ νὰ ἀνακοινώσω εἰς τὴν εὐθυκροσίαν σας τὰ ἐξῆς ὡς πρὸς τὸ διὰ τὸν Διάκον διαγώνισμα, τοῦ ὁποῖου ὑπῆρξα εἰσηγητής, ἐργασθεῖς ἐπὶ ἓνα ἀκριβῶς μῆνα πρὸς μελέτην τῶν ὑποβληθέντων χειρογράφων».

Ἐὸ Χάρων ἀφαρπάσας καὶ ὀδηγήσας αὐτὸν εἰς πολὺ μακρυνὸς κόσμους, δὲν θὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ τοῦ λοιποῦ νὰ προσέρχεται εἰς τὴν Ἀκαδημίαν. Αὕτη ὁμως θὰ διατηρήσῃ πάντοτε ζωηρὰν τὴν ἀνάμνησίν του.

Ἡ Ἀκαδημία τιμῶσα τὴν μνήμην τούτων τῶν ἐκλιπόντων μελῶν αὐτῆς θὰ τελέσῃ ἐν καιρῷ ἐπιστημονικὸν μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἦδη δὲ παρακαλῶ ὑμᾶς, ὅπως πρὸς τιμὴν των σταθῶμεν εὐλαβῶς ἐπὶ ἐν λεπτὸν τῆς ὥρας».

ΝΕΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

Ἐὸ Πρόεδρος ἀνακοινοῖ, ὅτι εἰς τὰς ὑπαρχούσας μονίμους ἐπιτροπὰς τῆς Ἀκαδημίας προσετέθησαν καὶ αἱ ἐπόμεναι δύο, ὀρισθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Προεδρείου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Ὁργανισμοῦ. * - 1^{ον}) Ἐπιτροπὴ νομικῶν ὑποθέσεων καὶ 2^{ον}) Ἐπιτροπὴ πρὸς συγγραφὴν τῶν βιογραφικῶν τῶν ἐκλιπόντων ἀκαδημαϊκῶν.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΚΛΕΙΣΤΟΥ ΦΑΚΕΛΛΟΥ

Γίνεται δεκτὴ ἡ κατάθεσις κλειστοῦ φακέλλου ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ τῆς Ἀκαδημίας ὑπὸ τοῦ κ. Παύλου Σαντορίνη.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΙΝΑΚΩΝ

Τὸ πρόσεδρον μέλος τῆς Ἀκαδημίας κ. Ἐπαμ. Θωμόπουλος παρουσιάζει δύο διακοσμητικὰ τετράπτυχα συντελεσθέντα ὑπ' αὐτοῦ, «Αἱ τέσσαρες ἐποχαὶ τοῦ ἔτους» καὶ «Ὁμορφιῆς ἀπὸ τὸν Κορινθιακὸν» καὶ λέγει τὰ ἐξῆς:

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω σήμερον εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, πρὶν ἐκθέσω ταῦτα εἰς τὴν ἐνταῦθα γενησομένην ἔκθεσιν, δύο διακοσμητικὰ τετράπτυχα μὲ βάσιν τὸ Ἑλληνικὸν ὑπαιθρον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον διὰ τῆς πολυτελοῦς ἐπαφῆς μου ἀπεκόμισα τὴν ἐντύπωσιν ὅτι τοῦτο ἐκτὸς τῶν ἐξαιρετικῶν ὠραίων θεμάτων, ἅτινα παρέχει διὰ τὴν ἐκτέλεσιν πινάκων ζωγραφικῆς μεμονωμένων καὶ παριστάντων διαφόρους στιγμὰς καὶ θέσεις, θὰ ἠδύνατο κάλλιστα νὰ προσφέρῃ καὶ θέματα θαυμάσια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν διακοσμητικῶν ἔργων, ἔχόντων τὴν γραμμὴν, τὸ χρῶμα καὶ τὴν

* Βλέπε Ἐπετηρίδα σελ. ιη'.

διαφάνειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ τοπείου καθὼς καὶ τὸν τύπον τῶν κατοίκων τῆς ὑπαίθρου.

Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ταύτης ὀρμώμενος ἐξετέλεσα κατὰ τὸ παρελθὸν ἀρκετὰ τοιαῦτα ἔργα, εἰς διάφορα μέγαρα, τῶν ὁποίων φωτογραφίας ἔχω καταθέσει εἰς τὰ Ἀρχεῖα τῆς Ἀκαδημίας. Μέχρι σήμερον ὅμως δὲν μοῦ ἐδόθη ἢ εὐκαιρία νὰ περιλάβω εἷς τινα τῶν ἐκθέσεών μου τοιαύτην ἐργασίαν.

Τούτου ἕνεκα ἀπεφάσισα νὰ ἐκτελέσω τὰ σήμερον ἐκτιθέμενα ἐνταῦθα δύο τετράπτυχα διακοσμητικὰ ἔργα.

Τὸ πρῶτον τούτων ἔχει ὡς θέμα τὰς τέσσαρας ἐποχὰς τοῦ ἔτους. Τὰ τοπεῖα αὐτοῦ εἶναι εἰλημμένα ἐκ τῆς περιφερείας Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας, τὰ δὲ εἰς αὐτὰ ὑπάρχοντα πρόσωπα ἐκπροσωποῦν τύπους τῶν ἐπαρχιῶν τούτων, συγχρόνως δὲ ἔχουσι καὶ συμβολικὴν σημασίαν ἀνάλογον πρὸς τὴν σύνθεσιν τοῦ ἔργου.

Εἰς τὸν πίνακα «*Ἀνοιξίς*» παρουσιάζεται μία ἀνοιξιάτικη ἡμέρα μὲ μιὰ νεωτάτη χωριατοπούλα μὲ τὴν κοπαδιάρρα σκύλα τῆς (ὡς ἐκεῖ λέγουν), ποῦ ὄλο σφρῖγος καὶ ζωὴ ἀγναντεύει πρὸς τὸν καταπράσινον κάμπον.

Εἰς τὸν πίνακα «*Θέρους*» φαίνεται τοπεῖον κατάσπαρτον μὲ τὰ ὄριμα στάχυα του καὶ δύο γυναῖκες μεστὲς καὶ δυνατὲς θερίζουν τὸ χρυσάφι τῆς γῆς.

Εἰς τὸν πίνακα «*Φθινόπωρον*» παρουσιάζεται φθινοπωρινὸν λυκόφως μὲ δύο χωρικὰς ἐπιστρεφούσας καταφόρτους εἰς τὴν πτωχὴν των καλύβην καὶ τέλος εἰς τὴν τετάρτην σύνθεσιν «*Χειμῶν*» φαίνεται εἰς τὸ βάθος κορυφὴ τοῦ χιονισμένου Χελμοῦ λάμπουσα ἀπὸ τὸν πρωῖνὸν ἥλιον καὶ εἰς τὸ πρῶτον ἐπίπεδον τοῦ ἔργου γραῖα χωρική μεταφέρουσα μὲ τὸν ὄνον τῆς ξύλα διὰ τὸ παραγῶνί τῆς.

Τὸ δεύτερον τετράπτυχον μὲ τὸν τίτλον «*Ὠμορφιὲς ἀπὸ τὸν Κορινθιακὸν*» ἔχει ὡς θέμα ὠρισμένας στιγμὰς ἀπὸ τὸν γραφικώτατον τοῦτον κόλπον καὶ εἰς τὸ βάθος του τὰ βουνὰ τῆς Ρούμελης ἄλλα ἀχνὰ καὶ ἄλλα καθαρὰ καὶ διαφανῆ.

Ὁ πρῶτος πίναξ παρουσιάζει ἓνα πρωῖνὸ ὅταν τὸ μαϊστράλι κἀνη τὰ κύματα νὰ παίζουσι εἰς τοὺς βράχους.

Ὁ δεύτερος μίαν ὥραν ἀπογευματινὴν μὲ μικρὰν φουσκοθαλασσιάν.

Ὁ τρίτος πίναξ θαλασσοταραχὴ κατὰ τὴν ὥραν τῆς δύσεως, καὶ

Ὁ τέταρτος, ζωγραφισμένος ἀπὸ ὑψηλὸν σημεῖον, μίαν ὥραν ἀπολύτου ἠρεμίας μὲ τὰ διάφορα ρεύματα εἰς τὴν χρυσογάλανην θάλασσαν ὀλίγην ὥραν πρὶν δύση ὁ ἥλιος, μὲ κλάδους ροδοδάφνης ἐξερχομένους ἀπὸ τὸ μὴ ὄρατον πρῶτον ζωγραφικὸν ἐπίπεδον.

Ἐκαστον τετράπτυχον συμπληροῦται μὲ ὀκτὼ μικρὰ διαχωριστικὰ μωσαϊκὰ καὶ τέσσαρας γωνίας μὲ ἄνθη ἐκάστης τῶν ἐποχῶν. Παρουσιάζω δύο ἐξ αὐτῶν.

Ἐν τέλει ἐκφράζω τὴν θερμὴν εὐχὴν, ὅπως ἡ ἐργασία μου αὕτη δώση ἀφορμὴν εἰς τοὺς νέους καλλιτέχνας ἵνα ἀντλήσουν θέματα ἐκ τοῦ ὑπαίθρου μας πρὸς ἐκτέλεσιν καθαρῶς Ἑλληνικῶν διακοσμητικῶν συνθέσεων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΓΕΩΛΟΓΙΑ. — **Der polyzentrische Ausbruch des Santorin - Vulkans 1939-1941*** — von *N. Liatsikas*. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Ζέγγελη.

In die Jahre 1925-1926 und 1928 fallen die letzten Ausbrüche des Santorin - Vulkans auf den Kameni Inseln. Für das eingehende Studium dieser Ausbrüche verweise ich auf das Werk Santorin,¹ in dem man auch die bis 1936 vorhandene Literatur über den Santorin - Vulkanismus findet. Der Vulkan verfiel seit März 1928 in reine Fumarolen - Tätigkeit, die sich sowohl auf den Kamenikuppen zeigte, als auch submarin durch Gasausströmungen und warme Quellen.

Anfang Juli 1939 berichtete die zuständige Behörde der Stadt Fira (Santorin) der geologischen Landesanstalt über das Auftreten von Fumarolen, Küstensenkungen, Temperaturerhöhungen und roten Färbungen des Meerwassers im Bereich der Kameni - Inseln und ihres Küstensaumes, Erscheinungen die sich alle als Vorzeichen eines bevorstehenden Eruptionszyklus erwiesen, wobei seit Anfang August 1939 bis heute sechs neue Staukuppen und ein Zwillingsexplosionstrichter auftauchten.

Die Entstehung und Entwicklung dieser neugebildeten Staukuppen ist im Anschluß an die Ausbrüche von Georgios (1866 - 1870), Dafni (1925 - 1926) und Nautilus (1928), über die eine umfangreiche Literatur besteht, von großem Interesse, auch hinsichtlich allgemein vulkanologischer Fragen. Ich beabsichtige mich später mit diesem Thema zu befassen.

Da aber die Bearbeitung des Materials, welches bei mehreren Studienreisen nach Santorin gesammelt wurde, noch längere Zeit in Anspruch nehmen wird, halte ich es für angebracht, an dieser Stelle einige orientierende Daten über den neuen Ausbruch zu geben und sodann in einer späteren Mitteilung über Mineralogie und Chemismus der ergossenen Laven zu berichten.

Die Ausbruchspunkte der neuen Staukuppen (1939 - 1941) und des Zwill-

* Ν. ΛΙΑΤΣΙΚΑ. — Ἡ πολυκεντρικὴ ἐκρηξις τοῦ ἠφαιστείου τῆς Σαντορίνης τοῦ 1939 - 1941.

¹ HANS RECK, Santorin. Ergebnisse einer deutsch - griechischen Arbeitsgemeinschaft. Verlag Dietrich Reimer, Berlin 1936.